

klaring derved, at Skatterne paa de faste Ejendomme i de nævnte Kommuner ere fikserede. For Landkommunernes Vedkommende bliver Beløbet derimod at tage i Betragtning ved den samlede Vigning paa Hartkorn og Formue og Beslighed.

ad § 4.

Følge de nugældende kommunale Skattebestemmelser kan Indkomstskatten i Kjøbenhavn ikke sættes højere end 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, jfr. Lov af 19de Februar 1861 § 16 in fine; for Amtskommunernes og Købstadskommunernes Vedkommende kan der ikke uden Indenrigsministerens Samtykke i noget Aar udskrives et højere samlet Skattebeløb end Gennemsnittet af det tilsvarende Beløb i de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Femtedel, jfr. Landkommunalloven af 6te Juli 1867 § 53 og Købstadskommunalloven af 26de Maj 1868 § 20; for Sognekommunernes Vedkommende endelig udtræves Amtsraadets Samtykke til i noget Aar at udskrive et større samlet Skattebeløb end Gennemsnittet af de tilsvarende Beløb i de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af en Halvdel, Landkommunalloven § 26 f. Det Børn, der gennem disse Bestemmelser er skabt for Skatteyderne over for kostbar Forvaltning og deraf følgende overdreven Skatteudskrivning fra de kommunale Bestyrelser Side, vilde nu lide et Skaar, for saa vidt den ældre Skatteudskrivningsret forblev uforandret, uanset at betydelige Beløb af Statsfatter stilles til Kommunernes Disposition, og et saadant Resultat vilde komme i Strid med Grundtanken i nærværende Lovforslag, som netop tilsigter Lettelse af de kommunale Byrder. Der er derfor i den heromhandlede Paragraf optaget en Række Bestemmelser, der tilsigte at hde de kommunale Skatteydere samme Betryggelse, som fulgte af de foran citerede ældre Bestemmelser.

Naar det er foreslaaet, at den kommunale Indkomstskat i Kjøbenhavn ikke uden Indenrigsministerens Samtykke skal kunne sættes højere end 2 pCt. af den samlede Skatteindtægt, medens den nu, jfr. ovenfor, kan sættes til 3 pCt., finder dette sin Forklaring deri, at det Beløb af Statsfatter, der ifølge nærværende Forslag paaregnes at ville overgaa til Kjøbenhavns Kommune, eller 1,098,000 Kr., se Bemærkninger til Forslag til Lov om en Indkomst- og Formueskat, kan paaregnes særdeles rigeligt at ækvivalere 1 pCt. af den kommunale Skatteindtægt i Kjøbenhavn; efter det sidste kommunale Regnskab for Kjøbenhavn (1895) er Indkomstskatten beregnet med 3 pCt., indgaaet med 2,650,338 Kr. 24 Ore, hvoraf en Tredjedel ifkun udgør 883,446 Kr. 8 Ø.

Den her foreslaaede Regel medfører i øvrigt ingen Forandring i Bestemmelsen i Lov af 19de Februar 1861 § 16, sidste Punkt, hvorefter Indkomstskatten i Kjøbenhavn ikke maa overstige 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt.

For de øvrige Kommuner i Landet bliver der efter nærmere Forskrift ved Skatteansættelsen at tage Hensyn til de fra Statskassen til Kommunerne overgaaede Beløb; dette gælder dog kun i de 3 første Aar efter Lovens Ikrafttræden, idet de ældre, forud for Loven liggende Skatteudskrivninger, opføre at virke efter dette Tidrumms Forløb, jfr. ovenfor.

Medens der efter den nugældende Ret ikke tilkommer Amtsraadet Besøjelse til at forandre det for en Sognekommune i Henshold til Landkommunallovens § 18 fastsatte Forhold for Vigningen paa Hartkorn og paa Formue og Beslighed indenfor Treareet, er en saadan Besøjelse af Hensyn til nærværende Lovforslags eventuelle Indvirkning paa Skatteudskrivningen i Landkommunerne foreslaaet tillagt Amtsraadet for den ved Lovens Ikrafttræden tilbagestaaende Del af et Treaar.